Щавель (Rumex), рід трав'янистих рослин родини гречкових. Квітки 2-статеві, рідше 1-статеві. Оцвітина із 6 майже вільних листочків, розміщених в 2-х колах по 3 в кожному. З дикорослих видів на Криворіжжі поширені 2. **Щ. кінський**, багаторічник 60-150 см заввишки має глибокосердцевидні при основі нижні листки. Цвіте V-VI . Звичайно зустрічається на днищах балок, на луках, на вогкуватих забур'янених місцях та на відвалах. **Щ. кучерявий** відрізняється дещо по краю листками, звуженими до основи. Росте на луках, у балках, у посівах як бур'ян. Обидва види – лікарські рослини. Біологічна дія щавлю залежить від дози: у великих дозах він діє як послаблюючий засіб, при малих дозах спостерігається протипоносний ефект.

Щанкін Григорій Іванович (1933, Мордовія). Новатор виробництва. Освіта середня. З 1965 працював нач. шахти тр-ту "Кривбасшахтопроходка". Ударник п'ятирічок, переможець змагань. Нагородж. орд. Дружби народів.

Щеврик (Anthus), птах родини плискових. На Криворіжжі поширені **Щ. лісовий, Щ. польовий**. Лісовий дрібний. Верх тіла оливково-сірий з бурими плямами на голові, спині. Черевце, смуги по боках хвоста білі. По боках шиї та грудей великі чорно-бурі плями. Населяє ліси, галявини Криворіжжя. На землі, деревах тримається парами, у польоті – зграями. Співає з верхів'я дерева,з піснею злітає, описує дугу і знову сідає. Пісня – голосне "сіп-сіп-сіп-сіп, сіа-сіа". Гніздо будує на землі в ямці. Кладка у трав. – червні з 4-6 яєць. Польовий має по боках хвоста білі смуги. Нижній бік тіла вохристо-білуватий з буруватим відтінком на грудях і боках. Населяє сухі степові простори Криворіжжя. Голос – коротке "тві". Живиться комахами.

Щеголев Дмитро Іванович (1894, Калузька обл. – 27.6.1972, Москва). Засл. діяч науки Росії (1968). Проф. (1941). Д.Г/М.Н. Зак. Моск. гірнич. акад. (1928). Уч. гром. війни на Схід. фр. У 1926-1929 досліджував Донбас. У 1929-1941 викладав у Ленінград. гірнич. ін-т. Уч. ВВВ з серп. 1941 на Ленінград. фр. У 1945-1963 зав. кафедрою геології Моск. ін-ту кольор. металів. У 1963-1972 проф. Моск. геологіч. ін-ту. Автор 150 праць. Підготував 10 докторів наук. Вивчав проблеми гідрогеології Кривбасу. Нагодж. орд. Трудового Червоного Прапора, Червоної Зірки (2).

Щеголев Степан Васильович (6.1.1929, Курська обл. – 27.4.1997, Кр. Ріг). Пром. керівник. Зак. Харків. політехніч. ін-т (1954). З 1953 газівник, майстер, нач. зміни, нач. коксоцеху, заст. голови профкому, у 1966-1970 директор Криворізьк. коксохім. з-ду. У 1970-1986 нач. коксоцеху, ЦЗК КХЗ. Ударник п'ятирічок. Уч. ВДНГ СРСР. Винахідник СРСР. Умілий організатор виробництва.

Щегловська вулиця житломасиву ім. Горького Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Сформувалася у 50-х. Довж. 445 м, ширина 8 м. Має 10 держ. будинків, проживає 233 чол. Вкрита асфальтом. Обслуговує 77 в/з.

Щегловського вулиці сквер, закладен у середині 60-х у Терн. р-ні. Пл. 0,5 га. Обладнан. пішохідними доріжками, місцями для відпочинку. Багатий на зелені насадження.

«Щедрий вечір», назва вечора під Новий рік на Криворіжжі. У цей вечір щедрувальники ходили по хатах, співали щедрівки, за що господарі їм дарували та пригощали.

Щедрівки, українські обрядові пісні поширені на Криворіжжі. Криворізькі щедрівки наводяться у книзі "Історичний фольклор Криворіжжя" О. Мельника та О. Степаненка.

Щедров Петро Григорович (23.4.1912, Волгоград. обл. – 15.9.1970, там же). Герой Рад. Союзу (22.2.1944). В арм. з 1937. Уч. ВВВ з верес. 1941. Під час боїв за Кр. Ріг ком-р роти 182 гв. СП 62 гв. СД. Відзначився при форсуванні Дніпра (с. Мишурин Ріг). Сприяв висадці полку. Ім'я носить вул. у ст. Клетська. Нагородж. орд. Леніна, Вітчизняної війни 2 ст., Червоної Зірки.

Щекотов Григорій Феоктистович (28.11.1924, Новосибірська обл. – 13.2.1981, Житомир). Герой Рад. Союзу (22.2.1944). Зак. в Асінськ. військ. уч-ще. Працював водієм. В арм. з 1940. Уч. ВВВ з серп. 1941. Під час боїв за Дніпро і Кр. Ріг ком-р відділення 186 гв. СП 62 гв. СД. Серед перших форсував Дніпро поблизу с. Мишурин Ріг. У бою

замінив ком-ра. У вуличних боях за Кр. Ріг знищив 2 вогневі точки. Працював на шахті на Сахаліні, водієм у Житомирі. Нагороджений орд. Леніна.

Щекотський Федір Михайлович (початок XX ст. – січ. 1969, Москва). Ген.-майор. Зак. Військ. акад. ім. Фрунзе, Військ. акад. Генштабу. В арм. з 20-х. Під час визволення Кр. Рогу нач. штабу 82 СК. Уміло керував діями військ під час боїв на Криворіжжі. Викладав у Військ. акад. Генштабу.

Щелепи, пристрій на каменедробильній машині, куди подавалося каміння.

Щелканов Владлен Олександрович (5.7.1928, Красноярськ). Проф. (1990). Д.Т.Н. (1974). Зак. Свердлов. гірнич. ін-т (1952). У 1944-1946 слюсар на з-ді у Свердловську. У 1954-1959 асистент у Свердлов. гірнич. ін-ті. У 1959-1979 ст. наук. співробітник, заст. директора Ін-ту гірнич. справи СРСР. З 1979 зав. кафедрою підземної розробки корис. копалин КГРІ/КТУ. Автор 280 наук. праць. 13 книг, володар 22 автор. свідоцтв, 2 патентів. Вивчає проблеми видобутку корис. копалин, проектування шахт і кар'єрів.

Щелкунов Володимир Ігоревич (16.5.1957, Кр. Ріг). Засл. економіст України (1999). Д.Е.Н. (2000). Зак. КГРІ (1979). У 1980-1982 секретар комітету ЛКСМУ КГРІ. У 1982-1984 механік ВКБ РУ ім. К. Лібкнехта. У 1984-1986 інструктор Сакс. райкому КПУ. У 1986-1987 зав. відділом комунгоспу Сакс. райвиконкому. У 1987-1989 директор підприємства "Криворіжтепломережа". Першим серед керівників у Кр. Розі обран. на посаду труд. колективом. У 1989-1991 нач. УЖКГ міськвиконкому. У 1991-1993 ген. директор фірми "Екор-Кривбас". У 1994-1995 керуючий справами Мінпромполітики України. У 1995-1997 заст. ген. директора Укр. спілки промисловців і підприємців. З 1997 1-й віце-президент УСПП. Завідуючий кафедрою економіки Ун-ту цивільної авіації. Автор 40 наук. праць з проблем стратегіч. планування та інтеграції.

Щелчкова Лідія Григорівна (20.1.1931, Запоріжжя). Новатор сільгосп. виробництва. Освіта н/середня. У 1954-1961 працював у рад-пі "Гірник". У 1962-1966 доярка у рад-пах Донецьк. обл. У 1968-1986 доярка рад-пу "Гірник". Майстер високих надоїв молока. Переможець змагань, ударник п'ятирічок. Нагороджений орд. Трудового Червоного Прапора.

Щепкіна вулиця житломасиву Суха Балка Жовт. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Розвитку набула в 60-х. Довж. 1 тис. м, ширина 10 м. Має 2 багатоповерх. будинки, проживає 850 чол. Розташовані ринок, хлібоз-д. Вкрита асфальтом. Названа на честь рос. актора Щепкіна Михайла Семеновича (17.11.1788, Бєлгород. обл. – 23.8.1863, Москва). До 1822 перебував у кріпацтві. З 1824 грав провідні ролі в Малому театрі. Товаришував з Т.Г. Шевченком. Обслуговує 15 в/з.

Щепня, дерев'яні вироби або дерев'яний посуд у давнину на Криворіжжі.

Щепотін Володимир Іванович (9.6.1929, Курська обл.). Засл. будівельник України (1975). Освіта середня. У 1947-1961 муляр тр-ту "Союзтеплобуд" у Дніпродзержинську. З 1961 муляр КСУ № 232 тр-ту "Союзтеплобуд". Ударник п'ятирічок, переможець змагань, наставник. Брав участь у будівництві ДП-9. Нагороджений орд. Трудового Червоного Прапора.

Щерба, страва, зварена з нечищеної риби у давні часи на Криворіжжі.

Щербак Борис Миколайович (22.11.1936, Криворіжжя). Пром. керівник. Зак. КГРІ (1967). У 1955-1999 ст. виконроб СУ "Укренергочормет". Ударник п'ятирічок, переможець змагань. Умілий організатор виробництва. Нагороджений орд. Трудового Червоного Прапора.

Щербак Олексій Григорович (3.9.1925, Кр. Ріг – 17.9.1943, там же). Уч. підпілля. Вихованець СШ № 19. У 1941-1943 чл. комсомол.-молодіж. підпільн. групи М.М. Решетняка. Розповсюджував листівки, виводив з ладу рації нім. танків, автомобілів. Заарештован. гестапо у серп. 1943. Мужньо переніс тортури. Розстрілян. на березі р. Інгулець. Похован. у Комсомольск. парку в Ц.-Міськ. р-ні. На могилі пам'ятник. Ім'я носить вул. у Кр. Розі.

Щербак Пилип Юхимович (1882, Київ. обл. – 27.6.1944, Кр. Ріг). Уч. підпілля. Освіта н/середня. Уч. 1-ї світ. війни. Втік з нім. полону. Уч. гром. війни на Дал. Сході. Формував

партизан. загони в Амурській обл. З 1925 жив у Довгинцевому. Працював кравцем по селах, майстром служби руху на залізниці. Під час окупації створив підпільну групу в Довг. р-ні. Тримав зв'язок з партизанами Чорного лісу і нікопольских плавнів. Готував повстання. Помер від ран. Похован. у парку залізничників у Довг. р-ні.

Щербак Федір Антонович (22.4.1908, Полтав. обл. – квіт. 1993, Кр. Ріг). Засл. будівельник України (1960). Освіта середня. На будовах Кривбасу з 1928. Один з найвідоміших будівельників Кр. Рогу. Брав участь у будівництві КРЕС. У 1932 муляр тр-ту "Криворіжбуд". Будував ДП-1 з-ду "Криворіжсталь". Ударник перших п'ятирічок, стахановець. У 1941-1944 працював в евакуації, брав участь у відбудові Воронезьк. з-ду вогнетривів. Створив власну школу будівельників. З 1945 ст. виконроб тр-ту "Криворіжбуд". У 1958 керував будівництвом Жовто-Кам'янськ. вапняного кар'єру. Переможець змагань, наставник. У 1978 міська ЛКСМУ заснувала приз ім. Щербака для кращих молодіж. будбригад Кривбасу. Нагородж. орд. Трудового Червоного Прапора.

Щербаківська балка, розташована в Інгулецьк. р-ні. Довж. до 2 км. Схили пологі, поросли заростями терну, глоду, шипшини, різнотрав'ям. Утворена шляхом розмивання грунту весняними і дощовими водами. Назва походить від прізвища запорізьк. козака Щербатого, що оселився в цих місцях.

Щербаков Дмитро Іванович (27.10.1912, Дніпропетровськ). Засл. архітектор України (1972). Зак. Київ. худ. ін-т (1940). У 1947-1949 будував селище КХЗ у Кр. Розі, пр. К. Маркса у Дніпропетровську (1949-1957).

Щербаков Євген Дмитрович (2.10.1953, Естонія). Мед. керівник. Зак. Дніпропетров. мед. ін-т (1977). У 1977-1992 лікар-травматолог 2-ї міськлікарні. У 1992 організував Центр милосердя, реабілітації інвалідів і дітей у Дзерж. р-ні. Лікар-новатор. Чл-кор. Міжнарод. акад. інформатизації при ООН (1996). Активно впроваджує сучасні методи лікування.

Щербакова Клавдія Федорівна (13.3.1915, Ростов. обл. – 1963, Київ). Відом. геолог. Зак. Новочеркаськ. індустр. ін-т (1938). У 1938-1944 петрограф тр-ту "Уралзолото". У 1944-1950 петрограф тр-ту "Кривбасгеологія". У 1950-1954 провідний петрограф в НДР. У 1954-1960 ст. петрограф тр-ту "Кривбасгеологія". У 1960-1963 провідний петрограф Ін-ту геології АН України. Уч. з'їздів петрографів СРСР. Автор наук. праць з петрографії Кривбасу.

Щербакова вулиця житломасиву Першотравневий Терн. р-ну. Закладена в кінці 40-х. Розвитку набула в 60-х. До 1975 мав назву 7-й квартал. Довж. 400 м, ширина 9 м. Має 9 багатоповерхових будинків, проживає 638 чол. Вкрита асфальтом. Названа на честь держ. діяча Щербакова Олександра Сергійовича (10.10.1901-10.5.1945, Москва). Ген.-полковник (1943). З 1942 нач. Політуправління Червоної Армії, нач. Радінформбюро. Обслуговує 77 в/з.

Щербакова вулиці сквер, закладен. у середині 60-х у Терн. р-ні. Пл. 0,4 га. Обладнан. пішохідними доріжками, місцями для відпочинку.

Щербанюк Олександр Семенович (11.4.1949, Вінницька обл.). Госп. керівник. Зак. КГРІ (1973). У 1966-1972 слюсар, майстер тр-ту "Криворіжстальконструкція". У 1972-1981 2-й секретар Довг., 1-й секретар Сакс. райкомів ЛКСМУ. У 1981-1983 нач. комплексу тр-ту "Криворіжстальконструкція". У 1983-1984 інструктор Довг. райкому КПУ. У 1984-1985 нач. дільниці БУ № 3 тр-ту "Криворіжстальконструкція". У 1985-1986 заст. директора РУ ім. Дзержинського. У 1986-1988 зав. відділом комунгоспу міськвиконкому. Згодом працював в АГНУ, директором МП "Азимут". Нагородж. орд. "Знак Пошани".

Щербаченко Ганна Макарівна (23.10.1936, Грозний). Засл. учитель України (1984). Зак. Дніпропетров. ун-т (1961). З 1961 учитель рос. мови і літератури Вершино-Кам'янськ. СШ, школи-інтернату № 1, СШ № 24, військ. ліцею. Досвід вивчався учителями обл., студентами Криворізьк. педін-ту. Делегат V з'їзду учителів України. Відмінник народ. освіти (1981).

Щербенко Василь Іванович (початок XX ст. – 90-ті, Одеса). Ген.-майор. Зак. КУКС (1946). В арм. з 20-х. Кадровий військовий. Уч. ВВВ з червня 1941. Під час визволення Кр. Рогу нач. розвідки 37А, полковник. Уміло організував дії розвідки, сформував спецзагін А.Шурупова, який врятував греблю КРЕС від знищення. Згодом ком-р дивізії. Проживав в Одесі. Нагородж. орд. Леніна, Червоного Прапора (3), Вітчизняної війни 1 ст.

Щербина Віктор Сергійович (12.12.1960, Кр. Ріг). Громадськ. діяч. Зак. Дніпропетров. ун-т. З 1980 технік, ст. інж. КХЗ. З квіт. 1997 голова міськ. Республікан. християнськ. партії.

Щербина Володимир Григорович (11.9.1949, Кр. Ріг). Художник. Зак. Криворізьк. педін-т (1987). Працює у галузі станкового живопису. Уч. виставок з 1974. З 1990 доцент кафедри декоративно-прикладного мистецтва худ. графу Криворізьк. педін-ту/ун-ту. Уч. наук. конференцій з проблем культури і мистецтва. Канд. пед. наук (2000). Серед робіт "Різдвяний день", "Вікторія" (2000) ін. Праці у музеях і приват. колекціях. Автор наук. праць з проблем образотворчого мистецтва.

Щербина Іван Іларіонович (27.7.1914, Миколаїв. обл. – 14.1.1990, Кр. Ріг). Пед. керівник. Зак. Криворізьк. педін-т (1935). У 1935-1941 учитель історії СШ №№ 36, 31, викладач Криворізьк. педін-ту. Уч. ВВВ з січ.1942 у скл. 80 окрем. авіаескадрильї, 17 окрем. десант. батальйону. Здійснив 37 б/вильотів. Уч. десанту на Малу землю. Потрапив у полон. Втік з ешелону. У січ. 1943 - берез. 1944 політрук партизан. загону Г. Седнєва. У 1946-1955 директор СШ РМ № 31. У 1955-1970 директор СШ № 72. Вів актив. громадську діяльність. Виступав із статтями у пресі. Делегат Всесоюз. з'їзду вчителів (1963). Нагородж. орд. Леніна, Вітчизняної війни 1,2 ст.

Щербина Кирило Сидорович (31.1.1910, Черкаська обл. – 8.6.1985, Марганець). Герой Соц. Праці (1958), засл. гірник України. Зак. Харків. пром. акад. (1939). У 1927-1935 забійник, майстер, пом. керуючого ШУ "Холодна балка" у Донбасі. З лип. 1939 керуючий ШУ "Червоний гірник", з січ. 1940 – ім. Орджонікідзе. Рівень видобутку підвищив від існуючих 60-65 % до 100-103 %. Довів доцільність розформування ШУ "Червоний шахтар". У 1941-1943 керуючий Марсятськ. РУ Свердлов. обл. З лист. 1943 керував відбудовою РУ ім. Орджонікідзе. У 1955-1970 очолював трест "Нікопольмарганець". У 1970-1983 директор Марганецьк. ГЗК. Вивів підприємство у число передових, сприяв розвитку і розквіту Нікопольськ.- Марганецьк. басейну. Нагородж. орд. Леніна, Трудового Червоного Прапора (2), Червоної Зірки, Почес. Грамотою Президії Верх. Ради України.

Щербина Микола Сидорович (25.6.1920, Черкаська обл.). Науковець. Зак. КГРІ (1951). Уч. ВВВ з червня 1941 у скл. 99 СД. Уч. героїч. оборони Перемишля і "Зеленої Брами". У 1951-1953 нач. відділу РУ ім. Р. Люксембург. З 1953 асистент, ст. викладач, доцент кафедри гірнич. механіки КГРІ. Канд. тех. наук (1973). Засл. раціоналізатор СРСР. Автор 25 наук. праць, 10 винаходів, брав участь у написанні 18 книг з проблем шахтних підйомників. У 1966 брав участь у створенні тр-ту "Якуталмаз". Нагородж. орд. Вітчизняної війни 1 ст., Червоної Зірки.

Щербина Півон Федотович (1899, Криворіжжя – 10.8.1920). Уч. рев. руху. Освіта н/середня. У 1918 у скл. загонів Червоної гвардії. У 1920 у скл. повітової міліції. Загинув у бою з бандитами.

Щербина Яким Аполлонович (22.9.1891, Кіровоград. обл. – груд. 1943, там же). Уч. підпілля. Освіта середня. У 1905-1917 слюсар, машиніст паровоза депо ст. Знам'янка. Уч. гром. війни у скл. кав. бригади Г.І. Котовського. У 20-х чл. ВУЦВК. У 1929 організував кол-п "Хвиля революції" у Знам'янськ. р-ні. У 1930-1941 монтер, ст. механік ш. ім. Орджонікідзе. У серп. 1941 брав участь у знищенні шахт. Під час окупації перебував у скл. підпільної групи В.О. Яроша у Кіровоград. обл. Загинув у бою з карателями.

Щербини Г.С. (засл. гірник України (1964), трудова діяльність пов'язана з ш. "Гігант" РУ ім. Дзержинського. Працював гірнич. майстром, нач. дільниці. Новатор виробництва, ударник п'ятирічок, переможець змагань. Біографіч. даних не виявлено.

Щетина, волосся тварин, що йде на виготовлення щіток ін., для цього використовується Щ. бокова та хребтова.

Щетинохвості (Thysanura), ряд первиннобезкрилих комах. Близько 850 видів, поширені в усіх частинах світу, у т.ч. в Україні – 12 видів. Живляться рослинними рештками, окремі види (лусочниця цукрова, термобія хатня) – комірні шкідники.

Щетівки, спільна назва комах трьох родин підряду кокцид. Самки безкрилі (довж. 0,6-2,5 мм), вкриті зверху щитком, у самців одна пара крил. Живляться соками рослин. Близько 1 тис. видів, в Україні близько 75 (представники: каліфорнійська Щ., яблунева комоподібна Щ. – небезпечні шкідники плодових культур).

Щиглик (Carduelis carduelis), щиголь, птах родини в'юркових. Довж. 12-16 см, вага 16-22 г. Розміром з горобця. Дзьоб довгий, гострий. Забарвлення яскраве. Крила, хвіст чорні, на крилах повздовжні жовті смуги. Населяє ліси, парки Криворіжжя. Кочовий птах. Тримається парами, зграями. Пісня набір трелей, голос – дзвінке "піть-пілі-піть". Гніздо на дереві. Кладка квіт.-трав. з 4-5 яєць. Живиться насінням, комахами.

Щипко Леонід Максимович (30-ті, Кр. Ріг). Член СПУ. Зак. КГРІ. У 50-х працював у газ. "Червоний гірник". Згодом на творчій роботі. Автор книг "Дівчина з косою" (1957), "Зірочка розгорається" (1963), автор історич. памфлетів, нарисів, рецензій.

Щириця (Amaranthus), рід трав'янистих рослин родини щирицевих. Квітки зібрані у клубочки, які розміщені в пазухах листків, що утворюють верхівкові колосоподібні чи волотеподібні суцвіття. Оцвітина плівчаста, з 3-5 листочків. На Криворіжжі поширені 2 дикорослих адвентивних види, занесених з Півн. Америки. **Щ. звичайна** – однорічник 20-100 см заввишки з зеленим, внизу розгалуженим суцвіттям, - широко розповсюджений бур'ян на полях, городах, засмічених місцях. **Щ. лободоподібна** має лежачі стебла, оберненояйцеподібні, на верхівці заокруглені листки та пазушні вкорочені суцвіття. Бур'ян городів, рідше полів. Як декоративну рослину культивують **Щ. хвостату** (див. амарант).

Щит (від. лат. Seutum), сузір'я Півд. півкулі, у якому знаходяться яскраві частини Чумацького Шляху. З території Криворіжжя спостерігається в кінці весни, влітку і восени.

Щит прохідницький, пересувна механізована кріп, яка захищає від гірничого тиску і обвалів породи при спорудженні виробок шахт. Широко застосовується у гірнич. промисловості Криворіжжя.

Щитники (Pentatomoidae), надродина комах ряду клопів. Довж. тіла 1,6-41 мм. Понад 680 родів (8 родин), що об'єднують близько 9 тис. видів, в Україні – понад 120, з них 34 види – відомі як шкідники с/госп. і лісових культур (хлібні клопи, черепашка, хрестоцвітий клоп та ін.)

Щільність населення Криворіжжя, визначається ступенем заселення території. Визначається числом жителів на 1 кв. км. В регіоні припадає 60 чол. на кв. км.

"Щит Родины", міське військово-патріотичне об'єднання створене у жовт. 1993. Об'єднує воїнів-"афганців", які займаються вихованням молоді. Налічує 18 активістів. Голова І.І.Доценко.

Щіткар, людина, яка виготовляла щітки у давнину на Криворіжжі.

Щогла, споруда, що використовується для різних цілей на Криворіжжі. Використовуються Щ. бетонолитні, металеві, сигнальні, залізобетонні, гратчасті, складені, сталебетонні, телескопічні, трубчасті, вказівні ін.

Щоголева вулиця, розташована у півн. частині Довг. р-ну. Закладена у 20-х. Розвитку набула у 30, 50-60-х. До 1975 мав назву провулок Шепетівський. Довж. 360 м, ширина 7 м. Має 97 приват. будинків, проживає 202 чол. Вкрита щебенем, багата на зелені насадження. Названа на честь укр. поета Щоголева Якова Івановича (5.11.1823, Сумська

обл. – 8.6.1898, Харків). У поезіях оспівав запорізьку старовину (“Січа”, “Хортиця”), відобразив тяжку долю трудящих (“Бурлаки”, “Ткач”, “Завірюха”, “Пожежа” ін.). Збірки “Ворскло” (1883), “Слобожанщина” (1898). Багато поезій покладено на музику (“Пряха”, “Черевики”, “Осінь” ін.). Обслуговує 55 в/з.

“Щодня – дві зміни”, трудова ініціатива слюсаря з-ду “Комуніст” А.Алефердієва виникла у 1946, на початку IV п'ятирічки. Мала багато послідовників.

Щолок, народна назва соди кальцинованої.

Щорса вулиця житломасиву ім. Леніна Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Розвитку набула у 50-60-х. Довж. 1,7 тис. м, ширина 11 м. Має 34 багатоповерх. будинків, проживає 1589 чол., 2 приват. будинки, проживає 7 чол. Вкрита асфальтом, багата на зелені насадження. Названа на честь уч. рев. подій Щорса Миколи Олександровича (6.6.1895, Чернігів. обл. – 30.8.1919, Самара). Нач. 44 СД. Загинув у бою. Обслуговують 47, 82 в/з.

Щорса вулиці сквер, у Терн. р-ні закладен. в 70-х. Пл. 0,2 га. Обладнан. пішохідними доріжками, місцями для відпочинку.

Щорса М.О. меморіальна дошка, встановлена у 1968 на будинку № 27 одноймен. вул. у Терн. р-ні. Напис вказує чиїм ім'ям названа вулиця.

Щорса ім. колгосп, діяв на території сучас. Новопільськ. сільради з початку 30-х до трав. 1957. Вирощував зернові, займався тваринництвом. Став основою рад-пу ім. К. Лібкнехта.

Щука, озерно-річкова риба. Має сіро-зеленуватий, сіро-жовтуватий колір, спина темніша, боки світліші. Тримається у прибереж. зоні, у заростях. Нерест на початку берез. Одна дає 17,5-215 тис. ікринок. Довж. тіла до 1,5 м, вага до 35 кг. Промислова риба. Присутня у всіх водоймищах і річках Криворіжжя.

Щукіна вулиця, розташована у захід. частині Довг. р-ну. Закладена у 20-х. розвитку набула у 30, 50-60-х. До 1975 мала назву вулиця Щепкіна. Довж. 362 м, ширина 7 м. Має 34 приват. будинки, проживає 51 чол. Вкрита щебенем, багата на зелені насадження. Обслуговує Залізничний в/з.